

من هموز نموده ام

نویسنده:

غلامرضا قاضی (شاپور)

«اسفند ۱۳۹۸»

سرشناسه	:	قاضی، غلامرضا، ۱۳۳۳ -
عنوان و نام پدیدآور	:	من هنوز نمرده ام: مجموعه ای از داستانهای کوتاه / نویسنده غلامرضا قاضی (شاپور).
مشخصات نشر	:	تربت حیدریه: چشم انداز قطب، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری	:	۲۰۲ ص.
شابک	:	۹۷۸-۶۰۰-۴۹۳-۲۰۹-۷
وضعیت فهرست نویسی	:	فیا
موضوع	:	داستان‌های کوتاه فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	:	th century۲۰ Short stories, Persian --
رده بندی کنگره	:	PIR۸۲۵۷
رده بندی دی	:	۸۳۷/۲۶
شماره ثبت	:	۵۹۲۰۲۳۴

مشخصات کتابشناختی

نام کتاب: من هنوز نمرده ام

نویسنده: غلامرضا قاضی (شاپور) ۱۳۳۳

ناشر: چشم انداز قطب

صفحه آرای: اسداله خالدر

ویراستاری: علیرضا جراح

تایپ و طراح داخلی: شهرزاد قاضی

طرح جلد: نازنین جعفری

چاپ: ویونا

نوبت چاپ: اول

تاریخ چاپ: ۱۳۹۸

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

قطع: رقعی

تعداد صفحات: ۲۰۲

قیمت: ۶۹۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۴۹۳-۲۰۹-۷

حق چاپ محفوظ

فهرست مطالب

۱۰	مقدمه
۱۲	سخنن با خدا
۱۴	من هنور نمردم
۲۶	دختری در بازار
۳۶	چاله چوله های شهر
۴۰	توهم
۵۰	به من بگوئید چه کنم
۵۶	چی فکر می کردم!!! چی شد!!!
۶۶	سرنوشت
۷۸	آخر پیری و معرکه گیری
۹۰	گمشده
۱۰۶	آشیانه ی کلاغ
۱۱۸	زندانی
۱۲۶	بازگشت قهرمان
۱۳۶	شعب ابوطالب و زهرا (س)

مقدمه

به نام آنکه سخن را آفرید و به بشر قدرت تکلم داد

بماند سال‌ها این نظم و ترتیب زما هر ذره خاک افتاده جایی

غرض نقشی است کز ما بازماند که هستی را نمی‌بینم بقایی

بر یک زبان داستان همچون زبان شعر یکی از تأثیرگذارترین زبان‌ها بر مخاطبان است. حضور دیرپای داستان در تمام جوانب زندگی مردم هوشمند ایران نشانه‌ای از این تأثیرگذاری است.

می‌بینیم خدای بزرگ در قرآن کریم برای آموزش و پند و عبرت از داستان‌ها استفاده کرده است. فافصس الله عن الله عز وجل لعلمهم بتفکرون (قصه‌ها را برای مردم بگو شاید در آن اندیشه کنند). رسالت است که هیچ گفتاری و کلامی یارای آن ندارد که زیباتر از آنچه در قرآن آمده است بازگو کند اما می‌بینیم که داستان از قدیم‌ترین زمان جای پای خود را در ادبیات باز کرده است. کلیله و دمنه، مرزبان‌نامه، شاهنامه‌ی فردوسی، خمسه‌ی نظامی ... و بسیاری از کتاب‌های داستان دیگر نمونه‌ای از پند و عبرت داستان است.

احساس هنرمند با احساس فرد عادی متفاوت است و همین احساس است که می‌تواند آفریننده‌ی آثار هنری باشد و اندیشه‌ها را در قالب شعر و نثر و داستان عرضه کند. سرمایه‌ی افتخار ملت ما ادبیات ما است و ما وارث

ادبیاتی هستیم که با آن توانسته‌ایم درنده‌خوایانی چون مغول و تیمور و ازبک را رام خود کنیم و به‌جای کشتار و خون‌ریزی به آن‌ها محبت بیاموزیم و داستان و داستان‌نویسی هم نمونه‌ای از ادبیات غنی ما است.

آنچه پیش رو داریم حاصل تلاش مردی است که سالیان متمادی نوشته است و نیز از استعداد ذاتی و فطری کتاب‌های مربوط به داستان‌نویسی را مطالعه کرده و فن داستان‌نویسی را به‌خوبی آموخته است و از اندیشه‌ی داستان‌نویسان بزرگ بهره‌مند است تا توانسته به دقایق داستان‌نویسی آشنا شود. چنان‌با تیزبینی در داستان‌ها صحنه‌آرایی می‌کند تا خواننده را همراه خود در حال و هوای داستان قرار دهد.

طرز نویسندگی او بر سادگی لفظ و آسانی معنا بنا شده و با زبانی سهل و ممتنع مسائل اجتماعی و اخلاقی و پند و اندرز را به‌عنوانده القا می‌کند و او را به نتیجه‌ی دلخواه خود می‌رساند و گاهی نثری هم چاشنی نوشته می‌شود تا تأکید بیشتری داشته باشد موفقیت این نویسنده‌ی شهری و دوست عزیز را از خداوند خواهانم.

احمد نجف‌زاده

۱۳۹۸/۷/۷

دریغا که بی‌ما بسی روزگار	بروید گل و بشکند نوبهار
بسی تیر و دی‌ماه و اردیبهشت	بیاید که ما خاک باشیم و خشت